

י"ט באדר ב' תשפ"ד, 29.3.24

תמונות הסיום באירוע פורים:

מאחור: אבי ששון, תמי חיות, נטע קנדל, עינת לוי, טובה וחנוך פניני. קדימה: עפרה גוטליב, מושיק גרוס, דנה ברוכי ופנחס חושן ("יאצק").
צילם: אליקים איטלי

שבת פרשת צו, שבת פרה

הדלקת נרות - 18:37, צאת השבת - 19:36

גיליון 1606

שבת פרשת צו, שבת פרה

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין ראשון בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

אחרי מוסף - קידוש לכבוד 70 שנות ותק לעציונים. 🍷🍷

13:30 - מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

תפילת מנחה בימי החול בבית הכנסת - 20:00

שיעור לאחר מוסף
הרב אילעאי

שיעור לאחר מנחה (17:30)

הרב אילעאי

סדרה בנושא

"מלחמות אחים - מאז ועד

היום"

מזל טוב!

זמסיין פישבין
בת המצווה
אהוריק שרית ונעם
זוסבתא אפרת עפרוני

מזל טוב כפול ארמי וזיאורה צרויה
זתמרה זמנה אלס
זולא המספחה
זהוזרת הנכד / הנין
זן בכור זדור זסאן, נכד זאזיה ז"ל
זעז הודעתה המנחת זל חן, עז כוונותיה
זבוא זברית הנישואין עס עזדג זואב

ה-14.54 הוא התאריך בו חזרו חברי הזרעין
למהאחזות הנחיל והתישבו בחזרה בקיבוץ
קבוצת יבנה

70 שנה לחזרת גרעין עציון לקיבוץ

השבת נצ"ין 70 שנות וזתק
לעציונים בקידוש לאחר התפילה

פרה אדומה וגיוס חרדים

"תלמידי הישיבה שתורתם אומנותם ממיתים עצמם באוהלה של תורה. אין זו מליצה: הם מקריבים את מיטב שנותיהם, תוך ויתור על "הנאות החיים" והישגים חומריים. הם חדורי אמונה, כי בהתמדתם בלימוד התורה הם מבטיחים את הישרדותנו הרוחנית והפיסית כאחד."

ראינו עד היכן יכולה להגיע דרשה, ולכן ראוי שנראה גם עד היכן מגיע השכל הישר. סיפר הרב שאול דוד בוצ'קו, ראש ישיבת ההסדר "היכל אליהו" ורב היישוב כוכב יעקב:

פעם אחת ניגש אל אבי מורי זצ"ל אחד מנכדיו, חָמַד של בחור, שבאמת למד תורה בצורה רצינית מאוד, ושאל: "סבא, אדם שמסור בכל נפשו ולבו ללימוד תורה, לומד כמו שצריך, מגיע מוקדם לבית המדרש, נשאר בשבתות חופשיות בישיבה, ואפילו לומד תוך כדי שהוא אוכל, ממש משתדל לא לאבד אף רגע ומקדיש את כל זמנו ומרצו ללימוד, האם גם הוא צריך ללכת לשרת בצבא?"

הסבא, שהבין שנכדו שואל על עצמו, ענה לו בשאלה: "האם אתה מניח תפילין כל יום?". הנכד ענה: "כן, ודאי". "אז מה ההבדל?", שאל הסבא. זאת היא התשובה - מסיים הרב בוצ'קו - לכל השואלים על גיוס תלמידי חכמים לצבא: שירות בצבא הוא מצווה כמו תפילין וכמו שאר מצוות, וגם תלמידי חכמים חייבים בה, ואף מבטלים תורה כדי לקיים אותה.

חצי פסוק שנקרא השבת כחלק מ"פרשת פרה" מהווה את הבסיס לאחד מהטיעונים הנפוצים במחלוקת על גיוס חרדים לצה"ל. כך אומרת הגמרא במסכת ברכות ס"ג:

"תנו רבנן, כשנכנסו רבותינו לכרם ביבנה ... פתח רבי יהודה, ראש המדברים בכל מקום בכבוד תורה ודרש: ... "הִסְכַּת וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל" - פְּתוּ: עצמכם על דברי תורה, כדאמר ריש לקיש: מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שְׁמַמִּית עצמו עליה? שנאמר: "זאת התורה אדם כי ימות בָּאֵהָל".

בגמרא עצמה מוגדרים דברי רבי יהודה כמדרש, ולכל בר-בי-רב ברור שלפי פשט הפסוק שנקרא השבת: "זאת התורה: אדם כי ימות בָּאֵהָל, כָּל הַבָּא אֶל הָאֵהָל וְכָל אֲשֶׁר בָּאֵהָל יִטְמָא שְׁבַעֶת יָמִים", התורה איננה עוסקת כאן בדרך הנכונה ללימוד תורה ולקיומה אלא בדיני טומאה וטהרה. נזכור שבמקום אחר כתבה התורה "וְחִי בָהֶם", ודרשו שם חכמים: "ולא שימות בהם", וממילא צריך לראות את דברי ריש לקיש - "מי שממית עצמו עליה" - כדרשה ולא כהלכה למעשה.

בעוד שאנחנו מגדירים את דברי ריש לקיש כמדרש, מאיר פרוש, חבר כנסת מטעם מפלגת 'יהדות התורה' ושר בממשלת ישראל המופקד על 'משרד ירושלים ומסורת ישראל', לומד אותם כפשוטם, הלכה למעשה. ח"כ פרוש פירסם מאמר תחת הכותרת החד-משמעית: "באמת ממיתים עצמם באהלה של תורה", ובין השאר כתב:

תלמידי לי, מה את עושה?

איזה תהליך מתרחש כאימון?

האימון מבוסס על כלים מתחומים רבים, ביניהם פסיכולוגיה חיובית, ניהול וספורט. כמאמנת אני עוזרת לאנשים ליצור בהירות בחיים שלהם, לגלות את הערכים והחוזקות שלהם ומה מניע אותם להצלחה. אני משלבת כלים לגילוי האני האוטנטי, הרצונות והמטרות האישיים עם כלים פרקטיים מעולם הניהול. אני בונה עם הלקוח/ה תוכניות פעולה שמותאמות לו/לה ולכן האימון מאפשר להגיע להישגים תוך פרק זמן קצר.

איך זה מתבצע בפועל?

עם המעבר לבית החדש, פתחתי משרד ביתי בו אני מקבלת מתאמנים לפגישות פרונטליות או בזום ועוסקת בעיקר בסוגיות של קריירה, תעסוקה ומערכות יחסים בעבודה. פיתחתי שיטת אימון לפיתוח מנהיגות בארגונים, Connect & Grow. השיטה מבוססת על האמונה שהארגון צומח ומשגשג חברתית וכלכלית כאשר העובדים בו צומחים ומשגשגים: מרגישים שייכות ומחוברות, מביאים את עצמם לידי ביטוי ומגשימים את עצמם. אני מזמינה אתכם לבקר באתר שלי sarariel.co.il.

בשנתיים האחרונות אני מאמנת עסקית בעמותת "אנוש" ומלווה יזמים ובעלי עסקים במסגרת סל שיקום. מתמודדי נפש רבים מתקשים לעבוד במסגרות שדורשות עבודה בשעות קבועות ופיתוח עסק עצמאי בתחום משמעותי עבור המתאמן, היא הדרך ליצור תחושת הצלחה בעולם העבודה עם הגמישות הנדרשת. אני מסייעת למתאמנים שלי ליצור שגרות עבודה כבסיס איתן להתנהלות העסקית, לפתח את התחביב או הרעיון העסקי לעסק וליצור מטרות ברורות השגה, כשכל מטרה, בכל שלב, מחוברת לחזון / תמונת

ספרי על השינוי התעסוקתי

לפני מספר שנים הרגשתי שאני הולכת לאיבוד בתחום התעסוקה. הספקתי לנהל את ענף המזון, הייתי מרכזת מש"א ועבדתי בסניף אשדוד של הסוכנות לעסקים של משרד הכלכלה. בין לבין סיימתי תואר שני וכתבתי תיזה.

חיפשתי אתגר חדש ומצד שני הרגשתי

שחוקה ורצייתי קצת שקט. התחלתי לעבוד בתיכון כאם בית אבל ידעתי שזה פתרון זמני. יועצת ארגונית שעבדה עם מש"א הציעה לי ללמוד קורס מאמנים כדי לרכוש כלים פרקטיים שיעזרו לי בהמשך הדרך, בכל תחום שאעסוק בו, וכדי לעבור תהליך של התפתחות אישית. לא הבנתי בדיוק מה זה אומר, אבל אני אוהבת ללמוד ואוהבת אתגרים. נרשמתי לבית ספר לאימון Onelife של רמי דבורה, לקורס שנמשך שנה. בסיומו המשכתי לסטאז' והוסמכתי על ידי לשכת המאמנים בישראל.

אני קוראת ללימודי האימון "לימודי חיים" כי קשה להסביר את המהפך שחוויתי במהלך הלימודים. לדוגמה, כאב לי לגלות שהסיבה העיקרית שאני חווה מיצוי, שחיקה וריקנות בחיים שלי, בעוד אני מצליחה כלפי חוץ, היתה שהתמקדתי באיכות הביצוע של משימות בלי להתייחס לערך של המעשים שלי. למדתי לפתח גמישות מחשבתית ולשאול את עצמי הרבה שאלות: למה אני עושה את מה שאני עושה? מה הרצונות והצרכים שלי? אלו מטרות אישיות יש לי? למדתי שלשתף זו חוזקה ולא חולשה ושיניתי את האמונות והתפיסות שלי כלפי עצמי וכלפי דרכי הפעולה שלי בעולם. לא מדובר בלימודים שמסתיימים בהענקת תעודה, אלא בתהליך דינמי של מיקוד אישי, שממשיך להתרחש כל הזמן, וזה מה שאני מלמדת את המתאמנים שלי לעשות, כל אחד בדרך שלו.

העתיד של המתאמן והדרך להשיג את המטרה מותאמת לו או לה ויוצרת תחושה של הצלחה. חשוב לציין שמתמודדי נפש אינם שונים מכל שאר המתאמנים שלי ומכל היזמים ובעלי העסקים שאני מכירה. להיות עצמאי אומר לעשות את כל התפקידים שיש בעסק לבד: פיתוח רעיונות, מוצרים, שיווק, פרסום, ניהול חשבונות ועוד. לכל אחד יש את הנושאים שמאתגרים אותו ומה שהולך לו יותר בקלות.

מה האתגרים בסוף ככה de יזמות?

עבור כל יזמות, השיווק הוא אתגר מרכזי מכמה סיבות: היקף הזמן שצריך להשקיע, אפיון הלקוח האידיאלי (מכונה גם "אוטר") וגילוי הדרך המתאימה לתקשר איתו (בלינקדאין? בקבוצות ווטסאפ? פלייר במתנ"ס?). בנוסף, שיווק נתפס כמשהו מלאכותי. זו שפה חדשה שצריך ללמוד, איך לספר על המוצר/השרות בשפה של הלקוח, כדי שזה יעניין אותו. להציג את ה"אני האידיאלי", לצמוח לתוך דמות שהיא גדולה יותר מחיי היומיום. יזם צריך להסכים לדבר על עצמו ולהבליט את הייחודיות שלו, לשדר בטחון ומקצועיות. בשיווק אין תוצאות מיידיות, וזה יכול להיות מתסכל אך צריך להבין שהאמון של

הלקוח במוצר/בשירות נבנה במשך זמן לפני הרכישה עצמה. באופן אישי, בניתי אתר אינטרנט כי חשוב שיהיו נכסים אישיים, בניגוד לפייסבוק שהמידע שם אינו בשליטתנו. אני משתדלת לשמור על נוכחות בפייסבוק אישי ועסקי וקבוצות מקצועיות ואני מקפידה להגיד בכל מקום מה אני עושה. שיווק "מפה לאוזן" מאוד תורם, ולכן אני מבקשת מכם לספר לכל מי שאתם מכירים שאני מאמנת אישית ועסקית!

האתגר העיקרי כבעלת יזמות הוא אתגר מנטלי, ומה שעוזר לי לשמור על מיקוד במטרת העל שלי, להעז לפתח רעיונות חדשים ומוצרים חדשים ולפנות לקהלים חדשים הוא הליווי של המאמנת העסקית שלי, גלית שול. היא עוזרת לי להתפתח עסקית ולשמור על ביקורת עצמית נכונה, להבין איך לפעול כשאני העסק. כי העסק שלי מושפע מהעולם העסקי המקומי והגלובלי וממה שקורה בחיים שלי. זה המקום הבטוח שלי לדבר בפתחות ללא שיפוט על הנתונים הכספיים, חוויית ניהול העסק, האתגרים ותוכניות לעתיד. באימון יש ביטוי *walk the talk*: תעשה את מה שאתה מטיף לאחרים לעשות, וכמי שמאמינה בכוחו של האימון לתמוך בתהליכי חיים וליצור שינוי, אני מבינה שהדרך הנכונה לקדם את עצמי ואת העסק, הוא להיעזר בליווי מקצועי.

י"ז אדר ב, תשפ"ד

27 מרץ, 2024

לחברינו בקבוצת יבנה,

היום זכינו שוב להפנים ולהרגיש את עצמת המושג "משפחת הקיבוץ הדתי"! מאז הרגע הראשון בו קיבוץ עלומים נפגע יחד עם תושבי עוטף נוספים, אתם התייצבתם ללא היסוס לעזרה ממשית לצדנו. לעזרה המשמעותית שלכם פנים רבות ומגוונות, ולכל פן העוצמה והייחודיות שלו.

באירוע המתקפה התמודדנו בין היתר עם הרס, חורבן ופגיעה משמעותית ברפת הקיבוץ. צוות הרפתנים הפגוע קרוב היה כפסע לייאוש ופרידה מענף מושקע ומטופח משך שנים רבות. העזרה הראשונה והמשמעותית הגיעה מכם, חברי קבוצת יבנה. עזרה שאפשרה לחשב מסלול מחדש, לאסוף כוחות ולשנות חשיבה – משקמים הרפת! לדאבוננו הגדול מאד, סטיבי שלנו שהיה כל כך משמעותי בשיקום הרפת – לא שרד את האירוע.

גם כאן, כאשר בעלומים התותחים רעמו ואבק שריפה נישא באוויר, אתם חברי קבוצת יבנה אפשרתם לנו להיפרד מסטיבי בביתכם, בכאב וביגון גדול, ואף לקיים בתוכם את השבעה על כל המשתמע מכך.

מחווה מרגש נוסף, פתחתם את דלתותיכם לפני משפחותינו הצעירות וילדיהן שחיפשו בית לתקופה הקרובה, מקום להתאוששות והתחזקות.

גם על התחום הגסטרונומי לא דילגתם... במשך כחצי שנה באופן מתוקתק וטעים דאגתם לארוחות השבת לצוותים ששהו בעלומים, והשמועה אומרת שהיה טעים מאד!

אם לא די בכל אלה, התגייסתם היום, בחג הפורים, כוולכם, לאירוע קהילתי נפלא! הרגשנו בכל מאודנו, כולנו כאחד כי הקיבוץ כולו התגייס והתכוון לתת לנו פינוק אמיתי ולבבי. מהנוער דרך הצעירים ועד המבוגרים.

אנו מבקשים להודות לכם מאד מאד, לכל אחת ואחד שתרתם את חלקו בהפקת חג פורים שמח בטעם של הבית.

מאחלים לכם שהשפע והטוב ילוו אתכם לאורך שנים רבות, ונזכה גם אנו להשיב לכם בטוב ובשמחה.

מקהילת עלומים

מה נשתנה הפורים הזה? / דינה ספראי

חיפשנו השנה רעיון יצירתי, שיהיה ברוח הזמן. בדרך כלל על תחפושת מתחילים לחשוב חודשים לפני. הפעם לא היה לנו ממש מצב רוח. כשאמנון קיבל צו לכמה ימים אחרי פורים, והבנו שלא בטוח שאבא יהיה בליל הסדר. הילדים תהו איך אפשר יהיה לעבור את פסח בלי שירה (יש יאמרו שאגה) של "אחד מי יודע" עם אבא. פתאום צץ הרעיון של לחפש את פורים לפסח. מכאן כל המשפחה נרתמה בצהלה לפרויקט. וכאן נוסף להגדה עוד קטע אשר יעבור מדור לדור בין בני משפחתנו.

ותשאלו את זה "שאינו יודע לשאול" - מה הוא קלט מהסיטואציה? הוא, עם בגדי משה רבנו, אחז בחרב דמיונית, וסילק את כל "הרעים". ובא לציון גואל!

התמידו בחיפושים. אחד גילה במקום נסתר באחת ההגדות את השם "ספראי". אוי לה לאותה פאשלה. והשני סרק במוחו את כל המשפחות שיש להן ארבעה בנים, ו"עלה על זה". "פרעה", נאמן לסודיות המובטחת, הגיב בהרמת גבות ייחודית בסגנון "אני איתך אבל ממני לא תוציא שום דבר".

במוצאי שבת - היתה אורה ושמחה, והסוד התגלה בצורת קלנועית שהתחפשה לכרכרה, רתומה לשני סוסים רכובים על מטאטא - ועליה ארבעה "משה" ("מושיקו" ליתר דיוק) צוהלים עם זקנים לתפארת, וצופר שמכריז שגם הפעם משפחת כ"ץ עשתה זאת!

אז מה פתאום פסח? שאלנו את "מרים". אז הנה ההסבר: עדי כ"ץ: כמיטב המסורת הכ"צית

מה נשתנה הפורים הזה? שבכל פורים לא עורכים שולחן ליל הסדר ליד בית הכנסת, והשבת הזו, ערב פורים - התייצב לו שולחן ליל סדר - מדוגם. על השולחן היתה קערת סדר עם "סימנים" מובהקים היישר מארון צעצועים, והגדות שנבחרו בקפידה ללא שום סימן זהות שיסגיר, ובמרכזו ניצב שלט עם הכיתוב "כנגד ארבעה בנים".

היום כבר מותר לגלות מה זה היה, אבל באותו שלב נכדיי שמרו על הסוד כמו על התוכנית להיכנס לשיפאא. לעומת זאת אמא שלהם, בחורה מעשית, החליטה לשתף אותי כדי שהבן הרביעי שלה, זה שאינו יודע לשאול ועדיין עם טיטול, יימצא בידיים טובות בעוד היא (להלן "מרים הנביאה"), אמנון (להלן "פרעה") ושלושת ה"גדולים" (משה+משה+משה) - מפתחים את הקונספט.

בבואי לחדר האוכל לסעודת ליל השבת, החל ליד שולחננו באוזן ברמה של לימוזינה חונה על רחבת בית כנסת. מישהו שאל את "פרעה", שביקום מקביל הוא מרכז ועדת שירותים, "מי שם את הבלגן הזה ליד בית הכנסת?", ו"האם זה בידיעת מרכזת ענף השירות והיו"ר?". אָחַר בדק את הפרטים אצל רחלי, שאמרה באופן חריג מאוד "אין לי מושג". כדי לעמוד בחקירה עשינו מימיקות של אחרי נטילת ידיים ולא הסגרנו את עצמנו. שניים מטובי חברינו

האחים המדהימים, תושי ועמית מרכוס, שגרים אצלנו. מיד כשקלטו שהזמנו את עלומים, אמרו לי: 'רחלי, אנחנו שלך'. ועזרו באופן מדהים. השתתפו בישיבות הצוות, ופעלו בשטח: פתחו פלטות, סידרו כסאות ועוד ועוד. בלעדיהם לא יכולנו לעשות הזה.

למחרת היריד התארחו אצלנו אנשי קיבוץ סעד. מרכזת התרבות של סעד תכננה לערוך את המפגש ב"יער המלאכים", אבל ברגע האחרון המשטרה לא אישרה את המקום. בסעד לא היה אפשרי לכנס את כולם, ולכן היא התקשרה אליי ושאלה אם יש לנו פתרון. היא רק צריכה מקום, וכל היתר - באחריותה. התקשרתי לחמוטל ושמשון שאמרו: אין בעיה. כל מה שצריכים - נעזור. נתנו את המקום ואנשי סעד באו ומאוד נהנו. נהנית לתוך".

והוא התחלק בין הנהלת הקהילה, צוות התרבות ומערכת החינוך. ההתגייסות היתה נהדרת, כפי שתוכלו לקרוא בדברי התודה בגיליון זה.

השתדלנו שיהיה מרווח, שתהיה הרגשה טובה, שלא יהיה לחץ ושנוכל לארח בצורה מיטבית.

מור הכינה גם פינה שהוקדשה לנספים של עלומים ושלנו. מצד אחד הפינה הזאת נתנה "אגרוף בבטן" ומצד שני זאת היתה אמירה: אנחנו משתתפים בחג, ואנחנו שמחים, ויחד עם זאת - לא שוכחים, כמו ההגדרה שציטט הרב אילעאי: "עין במר בוכה ולב שמח".

מאחרי המבצע היתה המון המון המון עבודה, מחשבה והשקעה, והלוגיסטיקה היתה מאוד מורכבת. אני חייבת לציין את בני המשק של עלומים שסייעו, ובעיקר את

כמו הרבה מסורות יבנאיות - גם לשוק פורים יש פרוטוקול מאוד מסודר, שהשתנה רק במעט במהלך עשרות שנים. אירועי השנה אתגרו את המסורות האלו.

שאלנו את רחלי ויצמן איך נולד הרעיון להזמין את אנשי קהילת עלומים, ולמחרת את סעד, ואלו אתגרים זה הציב.

רחלי: תוך כדי חשיבה על אופי פורים צץ הרעיון להזמין את קיבוץ עלומים ל"שוק פורים". באתי עם הרעיון הזה למור וולף, והיא קיבלה אותו בשמחה, למרות שהיתה בעומס גדול של תפעול שוק צדקה וניהול מערכת החינוך. שיתפנו גם את הנהלת הקהילה ברעיון, והם מיד סמכו את ידיהם על התוכנית, בהבנה שמספרם הרב של המשתתפים לא יאפשר לקיים סעודת פורים סביב שולחנות ערוכים והרבה מאוד תורנים. התייעצנו עם הרב אילעאי איך לשמור "סעודת פורים" כהלכתה, והוא נתן ברכת הדרך למזנון, ובלבד שיהיה בארוחה "המוציא", ואם הארוחה תהיה בשרית - אז הכל בסדר.

השלב הבא היה לתכנן את הארוחה, ולתת לה אופי של סעודה ולא של פיקניק.

ביריד - היה ברור שצריך יותר מתקנים, ומגוון גדול יותר של פעילויות לגילאים שונים. כמובן שהתקציב היה גבוה יותר מהרגיל,

תורה רבה

בשבועות האחרונים שאלנו את עצמנו חברי ועדת תרבות, כיצד נחגוג את פורים, איזה ציביון ניתן לחג, כן מסיבה, לא מסיבה. היה לנו ברור שצריך לציין, אבל זה לא יכול להיות כמו בכל שנה ולכן לאחר הרבה חשיבה החלטנו כן לקיים מסיבה לחברים אבל עם צביון שונה, החלטנו לקיים ערב של "הזמר במסכה", התחלנו להקים צוות, שהיה מדהים, והחלטנו שלא יהיו ריקודים.

הצוות יצא לדרך: גייס זמרים שנענו ממש בשמחה, וחשב הרבה כיצד יתנהל הערב, לשמחתנו היה ערב מדהים מושקע, מפרי עמלנו, מגוון ושמח.

עוד החלטה שהוועדה קיבלה היתה שאנחנו רוצים לארח קיבוץ מפונה בשוק פורים. מור, עם צוות החינוך, נרתמו גם הם לרעיון, הנהלת הקהילה נתנה את ברכתה ויצאנו לדרך. תודה לאל, האירוע עבר טוב, וזכינו לכמה שעות טובות של ביחד עם הרבה שמחה ונתינה. תודה מעומק הלב לצוות מסיבת פורים, שלמרות המצב הלא פשוט, הצליח להרים ערב מדהים: רן לוי, רויה גורליק, אבי גולדנברג, ורד גרוס, איילת אריכא, גיורא לב, דורית טחן ושמעון בזק.

לצוות השוק: מור וצוותי החינוך והנוער הנפלא שלנו.

לצוות הלוגיסטיקה: עמית מרכוס, תמיר מרכוס ושלמה אטיאס.

לצוות האקונומיה: גמלי ומירב, לצוות המטבח.

לצוות ההגברה והתאורה, לסדרן תורנויות, לכל התורנים והמתנדבים שנתנו יד.

אשרינו שזכינו. מאחלים ימים טובים, שקטים, עם הרבה בשורות טובות

ועדת תרבות

רציתי להודות

רציתי להודות לצוות שעבד על

הערב המקסים של "הזמר במסכה".

מהבקשה להשתתף, לאורך כל הדרך, איסוף הרמזים, הקלטת השיר, החזרה הגנרלית, ליווה את הכל צוות של חברים מקסימים, סבלניים וגם שומרי סוד.

לא ידעתי למרות שהשתתפתי בחזרה הגנרלית ובהחלטות, מי המשתתפים האחרים הכל נעשה תוך הקפדה על סודיות.

תודה רבה לצוות ולכל הפירגון מצד החברים.

היה נעים מאוד להשתתף, בזכות החברים המקסימים שלנו.

תודה על הזכות 🙏

תמי חיות

מוזמנים לבוקר תרבותי

ביום שישי, כ"ו באדר ב', (5.4) במשטח

ארוחת בוקר ישראלית קלה בשעה 8.30

בשעה 9.00 - עם עודד צפתי -

סיפור חייו ויצירתו של יוסי בנאי

ההרצאה משולבת בסרטונים,

שירים והומור מרגש.

מוזמנים בשמחה, ועדת תרבות

ירקונים 5

בשיט

הכפר הערבי השכן מוכר בהיסטוריוגרפיה של קבוצת יבנה בעיקר בהקשר למלחמת העצמאות. אך מה היה שם קודם? מה ביקשו שם הדייגים של עזה? על מה נאבקו שוחרי איכות הסביבה? סיור לסוף פריחת החורף (קטרה או גדרות) וסיפור הכפר בשיט ושרידיו עם יונה כץ.

יום שני, כ"ב באדר ב' תשפ"ד, (1.4)
 יציאה: 16:00, חזרה משוערת: 18:30.
 קפה ועוגה - עליכם.

א-א-א
 אריה ברנע, אבי ששון, אליקים איטלי

שערי ירקונים פתוחים לכל המשפחה
 חברים המעוניינים להיכנס לרשימת התפוצה
 בוואטסאפ - יפנו לאריה ברנע

להתראות במנחות

- חתונתם של ניבה (טסלר) וגל סלע
- תתקיים, אי"ה, ביום ד' כ"ד באדר ב' (3.4)
- בר המצווה של נדב רדר יחול בשבת פר' תזריע, ה' בניסן (13.4)

תזכורת: לבעלי השמחות עדיפות בקבלת דירות אירוח

"התנדב אי ואתנדב אק",
 הצע דירתך וצא אק"
 (פתח יבנאי עתיק וסקטואלי כסחת)

הכּן מזגנך לקיץ

"כי הנה הסתיו עבר
 הגשם חלף הלך לו"

החום הולך ועולה וגם פסח מתקרב
 ועכשיו הזמן לניקוי יסודי של המזגנים:

יש לכבות את המזגן
 לנקות עם מברשת אבק או סמרטוט לח את חלקו העליון של המזגן,
 להוציא את הפילטרים ולשטוף אותם,
 לייבשם ולהחזירם למקומם.

אשמח לעזור לזקוקים לכך.
 בקרוב יהיה מבצע לניקוי המזגנים ע"י נערי הקיבוץ לבני 70 ומעלה.
 איתי נחמיאל

בעיניה של תורנית בסעודת ליל שבת

שרית שניר חפץ

(אלו בנוסף לחומוס, טחינה, חמוצים ואטריות שמחכים על השולחן). ששת הסלטים החיים היו מוגשים בקערות ומגשים של האירועים בנוסף לסחוג/ביזבז/חזרת/חילבה.

תפריט דל ועלוב הוא בעיני המתבונן, אבל בעיני המגוון מכובד.

תלונה נוספת היתה על צפיפות.

תהא כמות הסועדים אשר תהא, תמיד תהיה שורה נוספת ולא ערוכה של שולחנות מכוסים במפות לבנות. משפחה שחשה צפיפות יכולה בקלות להעביר את הכלים לאחד השולחנות הריקים ולהתרווח.

לסיום, אני בטוחה שהיו מפעם לפעם מקרים בהם תנור לא נכנס לעבודה או שקרתה תקלה אחרת, אך מנקודת מבטי אני מרגישה שצוות ענף המזון פועל להגשת ארוחה נעימה ואסתטית ולא מנסה "לזרוק", את החברים לסעוד בבתיים. (רובם כנראה בוחרים לסעוד בבית מסיבות אחרות)

בדיון סביב נושא סגירת ארוחת ליל שבת בחדר האוכל עלו קולות ששיקפו תחושות של קיפוח, ביקורת על דלות הארוחה, אופן הגשת המנות וחוסר תשומת לב מצד צוות ענף המזון.

עם תחושות אישיות של קיפוח אין לי יכולת או רצון להתווכח, אבל כתורנית בארוחה זו הייתי שמחה לשקף לכלל הציבור (שרובו לא פוקד את חדר האוכל בליל שבת ולא באמת יודע מה קורה שם) בכמה עובדות יבשות:

בראש ובראשונה אני פוגשת את גמלי בכל ליל שבת כשאני מגיעה להוציא את המנות הקרות. הוא מגיע כל שבת אחרי הדלקת נרות ועושה סיבוב לראות שהכל תקין.

הושמעו תלונות על קיפוח מול הסועדים בבית. חשוב לי לשתף כי בתורנות האחרונה שלי הנחתי על שולחן המזון סלט כרוב לבן, סלט כרוב סגול, סלט חסה, סלט מלפפונים, סלט שומר ופלטה של ירקות חתוכים.

תזכורת - ועדת השתלמויות

תזכורת: הגשת בקשות להשתלמויות ארוכות לשנת תשפ"ה - שנת הלימודים 2024-2025 כדי לאפשר דיון ואישור הבקשות בצוות, בהנהלת הקהילה ובמועצה, ניתן להגיש בקשות עד לתאריך 1.5.2024. לא נקבל פניות לאחר מועד זה.

במסגרת ההשתלמויות הארוכות נכללים:

- לימודים לתואר אקדמי
- לימודים לצורך הסבה מקצועית
- לימודים שנמשכים יותר משנה אחת
- לימודים על חשבון ימי עבודה
- השתלמות מקצועית שעלותה גבוהה ממסגרת ההשתלמויות הקצרות, מעל 4000 ₪.
- השתלמות אישית שעלותה גבוהה ממסגרת ההשתלמויות הקצרות, מעל 4000 ₪.

נא לשלוח את הבקשה למייל v.hishtalmut@kv-yavne.co.il או לשים בתא דואר "השתלמויות".

שרה אריאל - מרכזת צוות השתלמויות

גם זה היה השבוע...

במפעל המצון - אירוע פורים בסימן פרידה ממילא שליסלברג שהחליפה את מנהלת כ"א במפעל הצת חופשת לידה.

במגלריה - אירוע פורים משולב בפרידה מפייני רטרי, "האיש של המגלריה הצפון" לאחר 32 שנות צבירה.

ילדי הגן לומדים על אילוף כלבים עם משה אוקרמן (המיוחד של שני ברוכי).

צ'פיה באינסטלרם:
משפחה ישראלית בירל' ינה, ארה"ב, נכנסה לקונט מלפפונים חמוצים מישראל ונתקלה בצה. על המדבקה הצהובה רשום: "מחרימים סחורה ישראלית שמצוממת באפרטהייד וציונות".

משולחנה של מנהלת חברה ופרט

חמוטל דברת איתן

פיקניק ולא בשיבה סביב שולחן (שאותו צלחנו בכבוד) נראה שהדבר היה שווה, ואצלי התעוררה משאלה שבכל שנה נארח קבוצת אנשים אחרת בשוק פורים ונוכל לשמח עוד ועוד אנשים.

גם בשושן פורים, במאמץ קטן, הצלחנו לארח ולשמח את חברינו מקבוץ סעד. אשרינו שזכינו ואני מקווה שנמשיך לזכות באפשרות לעזור לאחרים.

ביום חמישי הופץ הסקר על הבירור הרעיוני. כזכור, מטרת הסקר היא להעמיק את ההבנה שלנו לגבי הרצונות והמחשבות של כולם בנושא "כיצד אנו רוצים לראות את יבנה בשנים הבאות?" השאלות הן על נושאים שעלו ביום הפתיחה של הבירור הרעיוני, וזו גם הזדמנות עבורנו לחשוב מחדש על הנושאים. האם משהו השתנה אצלי מאז תחילת המלחמה? האם מה שחשבתי שאני רוצה השתנה? זו גם הזדמנות לאפשר לכלל החברים והצעירים להביע את דעתם וגם לברר האם נכון לכולם להתחיל לדון בנושאים אלו בעיתוי הנוכחי. נשמח מאד שכל החברים וכמה שיותר צעירים ונקלטים יענו על הסקר, כדי שנוכל להפיק ממנו מסקנות מעמיקות. כזכור, לאחר שנלמד את תוצאות הסקר, צוות ההיגוי יבחר נושא או שניים שבו נתמקד, אותו נלמד ובו נתעמק בחודשים הקרובים.

השבוע שחלף התאפיין בעשייה חברתית משמעותית ואני מברכת על היכולת שלנו להרבות בעשיית טוב.

בתענית אסתר התכנסנו לתפילת מנחה מאוחרת ובה הוספנו לתפילת התענית השגרתית תפילות לשלום המדינה לשלום חיילינו, הפצועים והחטופים. למדנו מפי אביטל עופרן על משמעות היום הזה ועל הרלבנטיות של התענית דווקא השנה. בנוסף הוספנו "מי שברך" מיוחד לעגונות כחלק ממסורת שהתפתחה בשנים האחרונות בארץ לפיה מציינים בתענית אסתר את העגונות. סיימנו בקריאת "שמע ישראל" משותפת ושירת "התקווה". לתפילה הגיעו נשים וגברים רבים. בחרנו לקיים את התפילה בשעה 17:00 על מנת לאפשר גם לאנשים שעובדים בחוץ או עובדים עד שעה מאוחרת להשתתף. הדבר גרם לי לחשוב מחדש על המסורת שלנו להתפלל בימי תענית באמצע היום. נראה שכיום המסורת הזו לא מתאימה לציבור רחב של חברים וחברות ויש לחשוב אולי גם בעתיד, לאפשר להתפלל מנחה של תענית בשעות אחר הצהריים.

בפורים חגגנו ברוב עם ובפתיחות הלב עם קיבוץ עלומים ועשרות רבות של אורחים ובני משפחה. היה מרגש, משמח וממלא גאווה שאנחנו יכולים במעט מאמץ מעבר לרגיל אצלנו, לשמח אנשים רבים. למרות האתגר של סעודת מצווה בצורה של

מכירת נעלי "איציק" תתקיים ביום שני כ"ט
באדר ב' (8.4) במשטח בין 16:00-19:00

בברכה, עפרה

הנחות גדולות במיוחד

תפנית

מכירת תכשיטי גצי
שרשראות, עגילים
וטבעות מכסף
בעבודת יד.

פאניקה תמקיימ ביום ראשון
בתאריך כ"ח באדר ב' תשפ"ד, (7.4)
ב לובי חדר האוכל
בין 11:30-13:30

תכשיטי כסף וגולדפילד
לנשים ונערות
במכירים מפתיעים!

נתן גדסי – 050-6998379
רויה גורליק 050-6998398
Gil3@kv-yavne.co.il

סדרת שיעורים בשבת

החל מהשבת הקרובה, עם המעבר לשעון קיץ,
יתקיים שיעור קבוע בשבת אחה"צ,
בשעה 17:30 בבית הכנסת (אחרי מנחה).
נושא השיעורים יהיה
"מלחמות אחים - מאז ועד היום".

ז' בית הכנסת

שעות הקבלה במרפאה (החל מחודש אפריל)

החל מיום ב', כ"ב באדר ב' (1.4), יחולו מספר שינויים בשעות הפתיחה של המרפאה.
שינויים אלו נקבעו ע"י הצוות הרפואי בשיתוף עם הנהלת הבריאות. להלן הלו"ז החדש:

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	
8.30-7.00	8.30-7.00	8.30-7.00	8.30-7.00	8.30-7.00	בדיקות דם ומקרים דחופים
12.30-9.00	12.30-9.00	12.30-9.00	12.30-9.00	12.30-9.00	קבלת אחיות
15:00-14:00	15:00-14:00	15:00-14:00	15:00-14:00	19:00-14:00	
8.15-7.30	11.00-9.00	12.15-11.00	18:00-16:00		קבלת רופא
11.00-9.00					

מרפאה

טל. 08-8548300, אחות חירום - 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il
שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 11:00-07:30, יום ב' 10:30-8:00, יום ג' 12:30-11:00, יום ה' 18:00-16:00

ליהיו ימים טובים ושלמות לבות, לזכות המרפאה

משולחנה של הנהלת הקהילה

שמשון גוטליב

והידוש תוכנית העבודה שלה. בתחילת המפגש סקרנו את תוכנית 2023 תוכנית מול ביצוע. להכנת תוכנית העבודה של 2024 אנחנו נכנסים באיחור. היא תושפע, מטבע הדברים, מהמצב, היא תמשיך להוביל משימות שלקחה על עצמה ב-2023, שבראשן הבירור הרעיוני (ביום חמישי נשלח הסקר שהחברים מתבקשים לענות עליו).

בנוסף, שנת 2024 היא שנת מעבר שבמהלכה יהיו חילופים משמעותיים של חברי הנהלת הקהילה ובעלי תפקידים נוספים. נח חיות, הנהלת משאבי האנוש - דוסי אלטמן ומנהל הקהילה הח"מ יתחלפו עד סוף השנה האזרחית, בנוסף לשתי חברות בלי תיק אביבה סימון ורבקה ריין. אם נסכם זאת במספרים, 5 חברים מתוך 8 החברים המכהנים בהנהלת הקהילה יתחלפו. בנוסף יתחלפו דבורית אדר - מנהלת ענף הבריאות, ורחלי ויצמן - מרכזת ועדת תרבות. לשתיהן אנחנו מודים על הסכמתן להמשיך למלא את תפקידן הרבה מעבר לתקופת הכהונה הרשמית. ביחד נעלה ונצליח.

ישיבת מועצה

ביום שלישי הקרוב תתכנס המועצה ומינהלת הבנייה לדיון מיוחד בנושא העסקת עובדים פלשתינים בפרויקט הבנייה. ענף הבנייה בארץ סובל מאוד מהיעדרם של פועלים פלשתינאים. בעוד ברוב עבודות הבנייה יש אפשרות למצוא עובדים בני לאומים אחרים, הרי שבבניית השלד כמעט ואין לעובדים פלשתינאים תחליף, ויש לכך השפעה תקציבית משמעותית על עלות הדירה. הכוונה היא להביא צוות מצומצם (4-6) ומיומן, שיעבוד באתר סגור, עם שמירה. האישורים צריכים להתקבל קודם כל מהמדינה וכן אישור אישי לכל פועל, אך במקביל יש לקבל את אישור היישוב. אנו מבקשים לשמוע את החברים בנושא רגיש זה על מנת להבין האם בכלל יש היתכנות למהלך כזה.

נושא נוסף למועצה הוא המשך דיון בתקנון הדיור, בתקווה לסיים אותו ולהביאו לאישור האספה.

פורים

פורים עבר ופנינו לחג החירות. היו התלבטויות כיצד נחוג השנה את פורים ובסוף התקבלה החלטה לאפשר את הבחירה, שכל אחד יעשה את הבחירה המתאימה לו והוא זה שיחליט עד כמה העין תהיה בוכה ועד כמה היא צוחקת.

בליל החג הזמרים והזמרות במסכה וכל צוות התפעול הכינו מסיבה שהיתה פרי היצירה המקומית. אירוע שגרם לרבים תחושת גאווה ולכידות חברתית, מופע צנוע ומתחשב. אירוע שלנו ומשלנו. וזה לא דבר מובן מאליו תמיד, ובמיוחד בימים אלה. תודה גדולה לכל מי שלקח חלק.

שוקי פורים

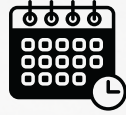
שוק פורים היה ססגוני והומה אדם. זכינו לארח את חברינו מקיבוץ עלומים, נשים גברים וטף. יוזמה שצמחה מ"השטח". פנו אלינו רחלי ויצמן ומור וולף והציעו שנארח את קהילת עלומים. הן לקחו את ההובלה ואנחנו תמכנו, וזה מרגש. תכנון מדוקדק, גיוס הנוער, גיוס של ענף המזון והתורגים. וכולם התייצבו כאיש אחד ואמרו אנחנו מוכנים, וכך זה קם ונהיה. ולשמחתנו גם מזג האוויר האיר פנים.

נוגעת ללב היתה פינת ההנצחה המשותפת של הנופלים במלחמת חרבות ברזל מיבנה ומעלומים ולוח החטופים והנעדרים שהוצג בסמוך. פינה נוכחת ובעלת משמעות. זוכרים, כואבים ומנסים ליצור שגרת חיים בצל המלחמה.

למחרת, ביום שני, אירחנו כאן את קהילת סעד שהתכוונו לחגוג ביער המלאכים אך לא קיבלו לכך אישור והתקבלו אצלנו כבני מלאכים. טוב, לא נגזים. סה"כ אפשרנו. נתנו את הדשאים ואלי ברלב שלנו היה המתאם והמקשר.

היערכות הנהלת הקהילה

ביום שני התקיימה ישיבת הנהלת קהילה שלא מן המניין. הנהלת הקהילה התכנסה לצורך עדכון

יומן השבוע

- טיול ירקונים ל"בשיט" - יום שני ב-16:00.
- שישי תרבותי - יום שישי בשעה 9.00 כולל כיבוד. עודד צפתי מספר על יוסי בנאי.

נערי שובה אלי / דני שושן

חכיתי כל הלילה שם בתחנה
הבטחת כי תשוב וכבר חלפה שנה
שחר הפציע הוא לא הגיע
מתי, מתי תשוב אלי

אבק דרכים בתלתליו
אנא אלי שמר נא עליו
נתתי לו כל שאהב
רקמתי לו בחוט זהב

אשמור לי למשמרת את אהבתי
הוי נערי מתי תשובה אל ביתי
אשמור לי למשמרת את אהבתי
הוי נערי מתי תשובה אל ביתי

זר שושנים קלעתי מפרחי גני
עטרת ותפארת לראש חתני
שחר הפציע הוא לא הגיע
מתי תשובה אל ביתי

אבק דרכים בתלתליו...

על השירים: יצחק ברוכי

המערכת: דינה ספראי ואודיה קינסבורסקי. מאמרים שילחו לדואל: bimkomon@gmail.com.

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.

במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.